

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Adélou Baranovou v hlavním líčení konaném dne 1. prosince 2025 v Lounech

takto:

Obžalovaný V [redacted] D [redacted] narozený [redacted] státní příslušník [redacted] trvalý pobyt v [redacted] adresa pro doručování [redacted] jednatele společnosti [redacted] se sídlem [redacted]

je vinen, že

- 1) dne 22. 5. 2025 od 14:15 hodin řídil osobní motorové vozidlo zn. Fiat Scudo, RZ [redacted] z Žatce směrem do Mostu, přičemž byl v obci Hořetice, okres Louny, u domu č.p. 26 téhož dne v 14:30 hodin zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Postoloprty,
- 2) dne 20. 9. 2025 kolem 10.30 hod v obci Vršovice, okres Louny, řídil osobní vozidlo tov.zn. Fiat Scudo, RZ [redacted] kde byl v ulici Čs. Armády v Lounech u domu 1846 zastaven policejní hlídkou, a dechovou zkouškou byla naměřena hodnota alkoholu v dechu 0,61 promile, a uvedených jednání se dopustil přesto, že mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích č.j. 6 T 14/2025-46 ze dne 3. 3. 2025, který nabyl právní moci dne 12. 4. 2025, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 30 měsíců, který právě vykonával a o kterém věděl,

tedy

pod bodem 1) a 2)

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

čímž spáchal

pod bodem 1) a 2)

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobod v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku o vině rozsudku.
2. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech podal dne 1. 10. 2025 pod č.j. ZK 268/2025-14 návrh na potrestání na obžalovaného pro skutek pod bodem 2) výroku o vině tohoto rozsudku. Usnesením zdejšího soudu ze dne 2. 10. 2025, č.j. 2 T 155/2025-42, byla věc spojena k trestní věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 2 T 99/2025, ke společnému projednání a řízení.
3. Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil, ačkoliv byl řádně a včas předvolán. Proto soud rozhodoval v souladu s § 202 odst. 2 trestního řádu v jeho nepřítomnosti, když obžalovaný svou neúčast do zahájení hlavního líčení žádným způsobem neomluvil, v přípravném řízení byl k věci vyslechnut a ve věci bylo možné spolehlivě rozhodnout a dosáhnout účelu trestního řízení i v jeho nepřítomnosti.
4. Obžalovaný se v přípravném řízení ke skutku pod bodem 1) výroku o vině doznal, když hlídka jej zastavila, když jel pracovní do stavebnin. Policii předložil pouze povolení k pobytu a hned jim sdělil, že má zadržený řidičský průkaz a nemůže řídit. Dechová zkouška u něj byla negativní. Jednalo se o výjimečnou situaci, jinak vozidla neřídí. Nad svým jednáním vyjádřil lítost a rád by vše napravil. Co se týče skutku 2) výroku o vině, tak taktéž v přípravném řízení se ke svému jednání doznal, jelikož řídil vozidlo, i přesto, že věděl, že má uložený zákaz řízení. Dechová zkouška v tomto případě byla pozitivní, když nadýchal 0,6 promile. Policejní hlídce nahlásil, že má uložený zákaz řízení.
5. Z trestního příkazu Okresního soudu v Teplicích ze dne 3. 3. 2025, č.j. 6 T 14/2025-46, s právní mocí dnem 12. 4. 2025, soud zjistil, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 60 000 Kč, skládající se ze 120 denních sazeb ve výši 500 Kč. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 30 měsíců.
6. Z rozhodnutí Magistrátu města Teplice ze dne 16. 1. 2025, sp. zn. MgMT-SČ 006264/ZŘP/14/2025/Per, vyplývá, že obžalovanému byl zadržen řidičský průkaz č. BXI 238108, vydaný státem Ukrajina dne 23. 5. 2023.
7. Z evidenční karty řidiče ze zřejmé, že obžalovaný nemá žádní řidičské oprávnění, ani řidičský průkaz České republiky. Nemá ani žádný záznam.
8. Z opisu evidence přestupků soud zjistil, že obžalovaný nemá žádný záznam v tomto rejstříku. Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

9. Z centrální evidence stíhaných osob bylo zjištěno, že obžalovaný není v současné době trestně stíhán pro další trestnou činnost.
10. Z obsahu rejstříku trestů fyzických osob vyplývá, že obžalovaný má pouze jeden záznam, přičemž se jedná o odsouzení uvedené v odstavci 5.
11. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že se skutky staly a že je spáchal právě obžalovaný. Obžalovaný se ke svému jednání v obou dvou případech doznal v přípravném řízení, k hlavnímu líčení se nedostavil. Doznání obžalovaného koresponduje s listinnými důkazy, zejména rozhodnutím Magistrátu města Teplice o zadržení řidičského průkazu, evidenční kartou řidiče a dále s trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích. Je tedy zcela nepochybné, že obžalovaný ve dvou případech řídil motorové vozidlo, i přesto, že věděl o uloženém zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, i o tom, že mu byl ukrajinský řidičský průkaz zadržen. Je zcela nepochybné, že v obou dvou případech spoléhal na to, že nebude stavěn hlídkou policie. Nutno podotknout, že se v případě obžalovaného nejednalo o pokračování v trestné činnosti, když výše uvedené jízdy byly vykonány z vyšším časovým odstupem. Svým jednáním proto obžalovaný v obou dvou případech naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Čin spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem jím chráněný, kterým je řádný výkon trestu zákazu činnosti a respektování rozhodnutí soudu.
12. Při úvaze o výši a druhu trestu postupoval soud v souladu s § 39 trestního zákoníku. Soud přihlédl k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, ke způsobu spáchání činu, jeho následkům i k možnosti nápravy obžalovaného. Nutno podotknout, že obžalovanému nepolehčuje ani jeho doznání, neboť obžalovaný zcela vědomě řídí motorové vozidlo, i přesto že ví, že má uložený zákaz řízení motorových vozidel. Z tohoto alibistického chování obžalovaného soud dovozuje, že obžalovaný si neuvědomuje následky svého jednání. Z obsahu rejstříku trestů poté vyplývá, že má jeden záznam v rejstříku trestů, kdy se dopustil řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu. Je zřejmé, že opakovaně nerespektuje společenské normy. Na základě těchto skutečností soud dospěl k závěru, že v případě obžalovaného není již na místě uložení výchovného trestu, který by se u obžalovaného zcela minul účinkem, neboť obžalovaný nevyužil své šance k nápravě, která mu byla dána (§ 55 odst. 2 trestního zákoníku). Je tedy zcela na místě uložení trestu spojeného s omezením osobní svobody. Obžalovaný se dopustil dvou skutků, proto soud v souladu s § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládal trest úhrnný. Při trestní sazbě do dvou roků soud uložil obžalovanému trest ve výměře 8 měsíců, přičemž se jedná o trest stále v dolní polovině zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu jej soud zařadil dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť pro takové zařazení jsou splněny zákonné podmínky.
13. Jelikož se obžalovaný obou dvou skutků dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, tak soud mu uložil podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 24 měsíců. Obžalovaný se poučuje, že trest zákazu činnosti neběží v době, kdy je obžalovaný ve výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 1. prosince 2025

Mgr. Adéla Baranová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Kredbou v hlavním líčení konaném dne 3. září 2025 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

V [redacted] K [redacted] narozený [redacted] v [redacted] trvale bytem náměstí [redacted], t. č. [redacted]
[redacted] doručovací adresa [redacted]

je vinen, že

dne 25. 5. 2025 od 22:00 hodin, ačkoli nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, řídil vozidlo Mazda 6, RZ: [redacted] od vlakového nádraží v Litvínově do zahrádkářské kolonie pod pivovarem v obci Černčice, okres Louny, a následně dne 26. 5. 2025 z obce Černčice do Loun, kde byl v ulici Husova u domu č.p. 400 v 01:50 hodin zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR,

příčemž vozidlo řídil, ačkoli věděl, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově č. j. 5 T 94/2021 - 1087 ze dne 24. 4. 2023 s právní mocí dne 18. 5. 2023 uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu osmnácti (18) měsíců, který právě vykonával,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,
a odsuzuje se

za tento přečin a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 6. 2025, č. j. 5 T 39/2025-141,

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devět) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 (dvacetčtyři) měsíců.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se v rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 6. 2025, č. j. 5 T 39/2025-141, ruší výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
2. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu, kterou soud přijal, neboť jeho prohlášení bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předchozím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného.
3. V hlavním líčení byly dále provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjišťoval níže uvedené skutečnosti.
4. Ze zprávy agentury LEPŠÍ PRÁCE a.s. a ze zaslání přehledu exekucí bylo zjištěno, že obžalovaný měl v minulosti se společností uzavřeny celkem dva pracovní poměry a je proti němu vedena řada exekucí.
5. Ze zprávy Městského úřadu v Litvínově bylo zjištěno, že proti obžalovanému byla vedena dvě příkazní řízení pro přestupky, kterých se dopustil v letech 2020 a 2021, a to konkrétně pro přestupek proti majetku a v druhém případě pro přestupek proti občanskému soužití. Dále v jednom případě byla věc obžalovaného odložena z důvodu absence souhlasu k zahájení řízení. Další záznam má obžalovaný z roku 2025, avšak tato věc nebyla dosud projednána.
6. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že obžalovaný má v sekci přestupků celkem 8 záznamů, kdy aktuálně má vysloven zákaz řízení motorových vozidel do 28. 6. 2026.
7. Z osobních výkazů obžalovaného soud zejména zjistil, že proti tomuto jsou vedeny exekuce v celkové výši téměř 600 000 Kč.
8. Z rozsudku Okresního soudu v Chomutově ze dne 24. 4. 2023, č.j. 5 T 94/2021-1087, s právní mocí dne 18. 5. 2023, soud zjistil, že obžalovaný byl odsouzen jednak za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a za sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 měsíců, a dále pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velísková.

pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

9. Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 6. 2025, č. j. 5 T 39/2025-141, bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterého se společně s dalším odsouzeným dopustil dne 4. 4. 2025, a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 280 hodin. Rozsudek nabyl právní moci dne 11. 6. 2025.
10. V opise z rejstříku trestů má obžalovaný celkem 16 záznamů z České republiky a 1 záznam o pravomocném odsouzení ze Spolkové republiky Německo. Obžalovaný byl dosud celkem 5x ve výkonu trestu odnětí svobody a dvakrát byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. V opise z evidence přestupků má obžalovaný celkem 5 záznamů.
11. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
12. Za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku lze obžalovanému uložit trest odnětí svobody až na dvě léta a za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v rozmezí od šesti měsíců do tří let.
13. Jako polehčující okolnost soud u obžalovaného seznal jeho prohlášení viny. Naopak obžalovanému obecně přitěžuje jeho trestní minulost, zejména ten fakt, že se v minulosti opakovaně dopouštěl zejména majetkové trestné činnosti a rovněž i trestné činnosti v dopravě a je tak obecným i speciálním recidivistou, a též to, že již v minulosti byl opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody a nyní projednávané trestné činnosti se dopustil ve velmi krátké době po posledním výstupu z výkonu trestu.
14. Soud má za to, že v případě obžalovaného již nepostačuje uložení alternativního trestu, kdy jednak obžalovanému již v minulosti byly tyto tresty ukládány, avšak je zřejmé, že neplnily svůj účel, když se obžalovaný z těchto trestů nepoučil a v páchání trestné činnosti pokračoval. Nad rámec uvedeného soud k uložení některého z alternativních trestů nepřistoupil rovněž z následujících důvodů. Uložení peněžitého trestu nepřicházelo v případě obžalovaného v úvahu, neboť proti tomuto je vedena celá řada exekucí s aktuálně vymáhanou částkou téměř 600 000 Kč a v současné době je navíc nezaměstnaný. Stejně tak ani uložení trestu domácího vězení se soudu nejevilo jako příliš vhodné, neboť výkon tohoto trestu je dle vyhlášky č. 458/2009 Sb. spojen s denním poplatkem ve výši 50 Kč, který by dle všeho nebyl vzhledem k výše uvedenému schopen uhradit. Soud nepřistoupil ani k navýšení trestu obecně prospěšných prací, který byl odsouzenému uložen za sbíhající se trestnou činnost rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 6. 2025, č.j. 5 T 39/2025-141, ve výměře 280 hodin, neboť navýšení tohoto trestu by v souladu s § 63 odst. 1 trestního zákoníku bylo možné o maximálně 20 hodin, kdy takovýto trest by dle názoru soudu byl příliš mírným a neodpovídal by povaze a závažnosti spáchaných trestných činů a zejména poměrům pachatele.
15. Soud tak má za to, že v daném případě je třeba uložit obžalovanému již trest nepodmíněný, neboť uložení jiného trestu, než nepodmíněného, by zjevně nevedlo k jeho nápravě.
16. Jednání, za nějž je obžalovaný uznáván vinným tímto rozsudkem, spáchal ještě před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11. 6. 2025, č.j. 5 T 39/2025-141, tudíž k tomuto rozsudku (tedy za sbíhající se trestnou činnost) soud ukládal souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku dle činu nejpřísněji trestného, kterým je v tomto případě přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Trest souhrnný přitom nesmí být mírnější než trest dříve uložený. Soud tak výrok o trestu z výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Mostě zrušil a namísto původně uloženého trestu obecně prospěšných prací ve výměře 280 hodin, uložil obžalovanému

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 9 měsíců, tedy pouhé 3 měsíce nad dolní hranici zákonné trestní sazby určené pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kdy tuto výměru považuje soud za odpovídající závažnosti spáchaného jednání, osobě obžalovaného a zároveň reflektující uložení předchozího alternativního trestu obecně prospěšných prací.

17. Pro výkon trestu soud obžalovaného podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
18. Soud obžalovanému dále uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 24 měsíců, neboť trestného činu se odsouzený dopustil v souvislosti s touto činností.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Byla-li rozsudkem uložena majetková trestní sankce, poškozený má možnost žádat uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Louny, 3. září 2025

Mgr. Martin Kredba v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Kredbou v hlavním líčení konaném dne 2. října 2025 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

T. M. narozen [redacted] trvale bytem [redacted] což je i adresa pro účely doručování, živnostník,

je vinen, že

dne 2. 7. 2025 v době nejméně od 11:17 hodin řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, RZ [redacted] na silnici č. 22525 od Žatce směrem do obce Hořetice, kde byl na 5,9 km hlídkou Policie ČR jedoucí ve služebním vozidle vyzván výstražným a zvukovým zařízením k zastavení vozidla, čehož neuposlechl a pokračoval dál v jízdě přes obec Hořetice a obec Hrušovany, kde za touto obcí v 11:24 hodin zastavil vozidlo v travnatém porostu, kde vystoupil a schoval se v přilehlém křoví, které následně opustil až po výzvě policejní hlídky, kterou byl následně zkontrolován,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech pod č.j. 3 T 162/2024-64 ze dne 5. 2. 2025, který nabyl právní moci dne 20. 3. 2025, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 30 měsíců, platný od 22. 11. 2024, kdy mu byl odebrán řidičský průkaz, do 22. 5. 2027, který právě vykonával a o kterém věděl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osm) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 (dvou) roků.

Odůvodnění

- Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
- Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu, kterou soud přijal, neboť jeho prohlášení bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předchozím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného.
- Obžalovaný dále uvedl, že je si vědom, co spáchal, svého jednání lituje a uvědomuje si, že zklamal důvěru soudu. Popsal, že se dostal do psychických obtíží, vyhledal psycholožku a začal docházet na brigádu a k organizaci Klokánek, kde pomáhá. Přispěl finanční částkou na jejich aktivity a hledá také organizaci, která se věnuje obětem trestných činů.
- K samotnému skutku uvedl, že běžel z farmy, kde měl brigádu na pomoc psovi, a při běhu si představil zkratkou trasu, tak naskočil do vozidla, aby se odvezl. Policii se následně vyhýbal a před hlídkou ujížděl, což vysvětloval tím, že „měl zkrat“. Poté se policii sám ozval. V závěru uvedl, že chce dokázat, že je schopen žít řádný život, a žádá soud, aby mu umožnil trest odpykat formou dohledu nebo veřejně prospěšných prací.
- V hlavním líčení byly dále provedeny listinné důkazy, ze kterých soud zjišťoval níže uvedené skutečnosti.
- Z opisu z evidence Rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný byl celkem pětkrát soudně trestán. Všechna odsouzení se týkají trestné činnosti v dopravní oblasti.
- Z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 5. 2. 2025, sp. zn. 3 T 162/2024, soud zjistil, že obžalovaný T. M. byl uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že dne 22. 11. 2024 řídil osobní motorové vozidlo ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholu. V krvi mu byla naměřena hladina 1,47 g/kg a 1,44 g/kg alkoholu. Za to byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 100 denních sazeb po 400 Kč, tedy celkem 40 000 Kč, a zároveň mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu třiceti měsíců.
- Z evidenční karty řidiče obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný má v této evidenci celkem 10 záznamů. Opakovaně mu byly ukládány zákazy činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to jak ve správním řízení, tak v trestním řízení před soudy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velísková.

9. Ze sdělení Městského úřadu Žatec, odboru přestupkového řízení, soud zjistil, že vůči obžalovanému bylo v minulosti vedeno řízení pro podezření z přestupku podle § 42a odst. 1 písm. i) zákona o pozemních komunikacích, spočívající v tom, že jako vlastník a provozovatel motorového vozidla jej ponechal zaparkované na veřejné komunikaci, ačkoliv vozidlo nebylo způsobilé k provozu, neboť nemělo platnou technickou prohlídku. Přestupkové řízení bylo odloženo podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.
10. Z opisu z evidence přestupků soud zjistil, že u obžalovaného nejsou vedeny žádné záznamy o evidovaných přestupcích podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky.
11. Po provedeném dokazování přistoupil soud k hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu, kdy vzhledem k prohlášení viny obžalovaného, soud dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána.
12. Obžalovaný tedy jednáním uvedeným ve výroku rozsudku, naplnil po subjektivní i objektivní stránce, všechny znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 písmena a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku.
13. Obžalovaný své jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem takovým zákonem chráněný. Obžalovaný je starší patnácti let, netrpí, ani v době spáchání činu netrpěl duševní poruchou, je proto plně trestně odpovědný. Soud se tak ztotožnil s právní kvalifikací navrhovanou státním zástupcem.
14. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
15. Za polehčující okolnost soud vzal v úvahu skutečnost, že obžalovaný učinil u hlavního líčení prohlášení viny a projevil lítost nad svým jednáním. Tuto okolnost však nelze přeceňovat, neboť obžalovaný byl při páčání trestné činnosti přistižen přímo policejní hlídkou a jeho vina tak byla zjevná; rovněž skutečnost, že řídil vozidlo přes uložený zákaz, je okolností objektivně snadno zjištělnou.
16. Naopak přitěžující okolnosti převažují a mají značnou intenzitu. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně trestán, a to výlučně pro trestnou činnost související s řízením motorových vozidel. Za tato jednání mu již byly ukládány jak tresty alternativní, přičemž původně odložený trest odnětí svobody ve věci OS Kladno sp. zn. 5T 8/2017 byl odsouzenému nařízen, dále mu ve věci OS Louny sp. zn. 4T 11/2018 byl uložen trest odnětí svobody rovnou nepodmíněný. Přesto se po propuštění na svobodu dopouštěl další trestné činnosti stejného charakteru. Nyní posuzovaného skutku se dopustil nedlouho po vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 5. 2. 2025, sp. zn. 3 T 162/2024, kterým mu byl uložen peněžitý trest a trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu třiceti měsíců. Přesto již dne 2. 7. 2025, tedy necelých pět měsíců po vyhlášení tohoto rozsudku, opětovně usedl za volant.
17. Soud navíc připomíná, že již v uvedeném předchozím trestním řízení sp. zn. 3 T 162/2024 vážně zvažoval uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Přihlédl však k tomu, že od posledního výkonu nepodmíněného trestu do nového provinění uplynula delší doba, a proto ještě obžalovanému poskytl šanci v podobě peněžitého trestu a dalšího zákazu činnosti. Obžalovaný však tuto možnost nevyužil a znovu po vyhlášení rozsudku opětovně porušil zákon.
18. Z uvedeného je patrné, že dosavadní alternativní tresty, včetně peněžitých trestů či předchozích podmíněných odsouzení, na obžalovaného neúčinkují a nedokázaly jej odradit od další trestné činnosti. Soud proto dospěl k závěru, že výchovného účelu trestu lze v jeho případě dosáhnout pouze výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

19. Při stanovení výměry trestu soud vycházel ze zákonné trestní sazby uvedené v § 337 odst. 1 trestního zákoníku, která činí až dvě léta odnětí svobody, a uložil trest v trvání osmi měsíců, tedy trest v dolní polovině zákonné sazby. Soud současně přihlédl k tomu, že obžalovaný sice projevil lítost a tvrdil, že se snaží žít řádným životem, avšak vzhledem k jeho trestní minulosti nelze těmto proklamacím přiznat podstatnou váhu.
20. Pro výkon trestu soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku.
21. Současně soud uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Soud si je vědom, že v předchozím řízení byl obžalovanému uložen zákaz činnosti v délce třiceti měsíců, nicméně trest v nynější věci byl uložen tak, aby nedošlo k nepřiměřené kumulaci zákazů činnosti, přičemž i trest v délce dvou let je s ohledem na trestní minulost obžalovaného přísným a zcela odpovídajícím opatřením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Louny, 2. října 2025

Mgr. Martin Kredba v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velíšková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Kredbou v hlavním líčení konaném dne 13. listopadu 2025 v Lounech,

takto:

Obžalovaný

V [redacted] M [redacted] narozený [redacted] v [redacted] trvale bytem t [redacted]

je vinen, že

dne 5. 9. 2025 kolem 13.55 hodin řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, RZ [redacted] ze Žatce, ulice Lounská, okres Louny do Staňkovic, kde byl v ulici Tvršická u domu čp. 38 zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení Žatec,

a uvedeného jednání se dopustil, ačkoliv mu byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově č.j. 4 T 131/2024–213 ze dne 23. 1. 2025, který nabyl právní moci téhož dne, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu tří roků,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Peikerová.

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 (dvou) roků.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný skutkový děj odpovídající výroku rozhodnutí.
2. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu, kterou soud přijal, neboť jeho prohlášení bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem a v předchozím řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného.
3. Obžalovaný jednáním uvedeným ve výroku rozsudku, naplnil po subjektivní i objektivní stránce, všechny znaky přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 písmena a) trestního zákoníku.
4. Obžalovaný své jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy že chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem takovým zákonem chráněný. Obžalovaný je starší patnácti let, netrpí, ani v době spáchání činu netrpěl duševní poruchou, je proto plně trestně odpovědný. Soud se tak ztotožnil s právní kvalifikací navrhovanou státním zástupcem.
5. Vzhledem k prohlášení viny soud neprováděl dokazování k samotnému skutku a zaměřil se na dokazování okolností významných pro volbu druhu a výměry trestu.
6. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 39 odst. 1 trestního zákoníku.
7. Z opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán. Evidence obsahuje celkem osmnáct záznamů o jeho pravomocných odsouzeních, z nichž značná část se týká majetkové a dopravní trestné činnosti, včetně opakovaných odsouzení pro přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku. Přihlížet přitom dnes nelze pouze k osmi z nich. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně odsouzen k trestům odnětí svobody, a to i nepodmíněně, opakovaně mu byly ukládány tresty zákazu řízení motorových vozidel a opakovaně vykonával tresty obecně prospěšných prací.
8. Z opisu z evidence přestupků vyplývá, že k osobě obžalovaného V■■■■ M■■■■ nebyly v centrální evidenci přestupků zjištěny žádné evidované přestupky.
9. Z evidenční karty řidiče obžalovaného vyplývá, že obžalovaný je dlouhodobým držitelem řidičských oprávnění skupin AM, B1 a B, avšak tato oprávnění mu byla opakovaně blokována z důvodu uložených trestů zákazu řízení motorových vozidel i z důvodu dosažení stanoveného počtu bodů v bodovém hodnocení.
10. Z rozsudku Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 4 T 140/2019, vydaného dne 19. 12. 2019, vyplývá, že obžalovaný byl uznán vinným jednak přechinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jednak přechinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Peikerová.

písm. a) trestního zákoníku, neboť se v několika případech dopustil majetkové trestné činnosti a současně řídil motorové vozidlo v době, kdy mu byl uložen trest zákazu řízení. Za uvedenou trestnou činnost byl odsouzen k společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a byl mu uložen trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let.

11. Z rozsudku Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 4 T 131/2024 ze dne 23. ledna 2025 vyplývá, že obžalovaný V. M. byl uznán vinným tím, že opakovaně řídil motorová vozidla osazená odcizenými registračními značkami a současně se dopustil majetkové trestné činnosti formou drobných krádeží a neoprávněného vniknutí do obydlí. Za tuto trestnou činnost byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen se stanovením dohledu a zkušební doby v trvání tří let. Současně mu byl podle § 73 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku uložen trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří let.
12. Z dalších listinných důkazů (výpis exekucí, doklady ČSSZ o zaměstnání a nemocenských dávkách) vyplynulo, že obžalovaný žije nestabilním způsobem života, s čímž souvisí i značné exekuční zatížení.
13. Při ukládání trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný učinil prohlášení viny, které hodnotil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Na druhé straně jako přitěžující okolnosti vzal soud v úvahu zejména výraznou recidivu obžalovaného, jak obecnou, tak i jeho předchozí opakovaná odsouzení pro tutéž trestnou činnost a dále skutečnost, že se nyní projednávaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, tedy v době, kdy měl svým řádným způsobem prokázat, že právě nepodmíněného trestu odnětí svobody u jeho osoby již není třeba.
14. Přitom obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody opakovaně, naposledy v období od 29. 6. 2020 do 25. 2. 2023. Obžalovaný tak byl v minulosti opakovaně vystaven nejpřísnějšímu druhu trestu, který trestní zákon zná, avšak ani opakované vykonání trestů odnětí svobody jej neodradilo od páčání další trestné činnosti. Opětovné páčání trestné činnosti, navzdory opakovaným výkonům trestů odnětí svobody pak svědčí o jeho pevných a dlouhodobých sklonech k páčání trestné činnosti.
15. Předchozí výkon trestů tak zjevně svůj účel nenaplnil, což jen potvrzuje, že u obžalovaného nepostačuje uložení trestu mírnějšího druhu a že opětovný trest odnětí svobody nepodmíněný je v jeho případě jediným trestem schopným naplnit požadavky generální i individuální prevence.
16. Soud proto uložil trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, tedy ještě stále v dolní polovině zákonné trestní sazby. Přestože se jedná o nepodmíněný trest, nelze jej za daných okolností považovat za nepřiměřeně přísný. Naopak představuje vyvážený kompromis mezi požadavkem na ochranu společnosti a zohledněním všech relevantních okolností případu, zejména prohlášení viny, osobních poměrů obžalovaného, povahy a závažnosti spáchaného činu i jeho dosavadního života. Zvolená výměra trestu tak odpovídá zásadě proporcionality a účelu trestu ve smyslu § 38 trestního zákoníku, tedy nejen represivnímu působení, ale i preventivnímu významu vůči obžalovanému i ostatním členům společnosti. Soud si byl samozřejmě i vědom, že obžalovaný tímto odsouzením zavedl důvody pro nařízení původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců ve věci Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 4 T 131/2024.
17. Pro výkon trestu soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když neshledal důvody pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku.
18. Vedle trestu odnětí svobody soud uložil obžalovanému také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let. Soud považuje tento trest za nezbytný

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Peikerová.

nejen z hlediska ochrany společnosti, ale i z hlediska individuální prevence, aby se obžalovaný v budoucnu vyvaroval obdobného protiprávního jednání. Při stanovení délky zákazu činnosti soud přihlédl k tomu, aby nedošlo k nadměrné kumulaci sankcí, která by mohla vést k rezignaci obžalovaného na řádné vykonání trestu. Zvolená výměra proto reflektuje jak závažnost spáchaného činu, tak i potřebu zachovat motivaci obžalovaného k respektování uloženého zákazu a jeho řádnému výkonu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Lounech, kdy odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, přičemž je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Louny, 13. listopadu 2025

Mgr. Martin Kredba v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní Mgr. Hanou Bachovou v hlavním líčení konaném dne 21. května 2025,

takto:

Obžalovaný M. H., narozený , trvale bytem ,
nezaměstnaný,

je vinen, že

1. dne 6.3.2025 v Žatci po předchozí konzumaci alkoholických nápojů a v návaznosti na jím vyvolanou dřívější verbální a částečně i fyzickou rozepří v ulici Černobýla s poškozeným V. M. narozeným v průběhu které se poškozený podezřelému oprávněně bránil a která již byla ukončena odchodem poškozeného z místa původní rozepře, vyhledal poškozeného následně v čase okolo 15:40 hodin v prodejně potravin v ulici Husova č. p. 1034, ve které byly současně přítomny další čtyři osoby, do prodejny po krátkém přetahování dveří s poškozeným vstoupil a zde jej s cílem se pomstít za předchozí rozepří fyzicky napadl nejméně šesti údery pěstí do oblastí hlavy, čemuž se poškozený aktivně bránil a čímž poškozenému způsobil drobná zhmoždění v oblasti obličeje a palce levé ruky, která si vyžádala lékařské ošetření, a dále hodil poškozeného V. M. v průběhu konfliktu na vstupní dveře do prodejny, v důsledku čehož došlo k rozbití skleněné výplně vstupních dveří do prodejny potravin, čímž poškozené podnikající fyzické osobě D. N., IČO , sídlem , způsobil škodu ve výši 3 665 Kč,

tedy

veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

2. dne 31.3.2025 v čase okolo 5:30 hodin v Žatci, v ulici Husova, přešel drátěné oplocení o výšce 2,5 metru opatřené ostnatým drátem a neoprávněně vstoupil do prostoru venkovního skladu provozovny Tesco v budově č. p. 3087, odkud směrem na ulici přehodil přes oplocení 3 kusy přepravek na pивní lahve v celkové hodnotě 300 Kč s cílem tyto následně zpeněžit, což se mu však nepodařilo, neboť byl na místě zadržen zaměstnanci provozovny Tesco, čímž se poškozené

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

23/2025

obchodní společnosti Tesco Stores ČR a.s., IČO 453 08 314, sídlem Vršovická 1527/68b, 100 00 Praha, pokusil způsobit škodu ve výši 300 Kč,

tedy

v úmyslu spáchat trestný čin se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a čin spáchá vloupáním, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

1. přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
2. přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] škodu způsobenou trestným činem v částce 3 665 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený se zbytkem nároku na náhradu škodu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce podal dne 24. 3. 2025 návrh na potrestání obžalovaného M [REDAKCE] H [REDAKCE] pro skutek popsany pod bodem 1. výroku toho rozsudku a dne 11. 4. 2025 návrh na potrestání obžalovaného pro skutek pospaný pod bodem 2. výroku tohoto rozsudku. Usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2025, č. j. 4 T 30/2025-45 byly obě trestní věci obžalovaného postupem podle § 23 odst. 3 trestního řádu spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 4 T 23/2025.
2. Obžalovaný se k hlavnímu líčení nedostavil. Vzhledem k tomu, že mu byly dne 8. 5. 2025 řádně doručeny oba návrhy na potrestání, byl k hlavnímu líčení řádně a včas předvolán a byly splněny všechny podmínky ustanovení § 202 odst. 2 trestního řádu, bylo hlavní líčení konáno v jeho nepřítomnosti.
3. Soud v hlavním líčení zjistil skutkový stav, jak je shora popsán a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána, a to na základě níže popsaných provedených důkazů:
4. Ze čtených výpovědi obžalovaného bylo zjištěno, že tento ke skutku 1. uvedl, že se jednání, které je mu kladeno za vinu dopustil, když poté, co byl poškozeným napaden před prodejnou Eso v Žatci, šel za tímto do prodejny, kde nedostal žádnou ránu. Dále uvedl, že poškozeného nenapadl, byl pod vlivem alkoholu a více se vyjadřovat nechce. K jednání pospaném pod bodem 2. se obžalovaný doznal, uvedl, že do oploceného místa u OD Tesco se dostal tak, že si nejprve přistavil dva plastové kontejnery k plotu a potom přešel drátěný plot, následně přes plot začal přehazovat přepravky od piva. Přehodil tři, poté ho chytila paní, asi pracovnice Tesca, na místo poté přišlo ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

několik zaměstnanců, poté ho odvezla policie. Neví, kolik přepravek chtěl takto odcizit, chtěl je směnit za jídlo nebo prodat.

5. Poškozený V. M. ke skutku pod bodem 1. v hlavním líčení vypověděl, že s obžalovaným se náhodně potkali venku, zakouřili si cigaretu a poté ho obžalovaný požádal o zapůjčení telefonu, který mu půjčil, avšak obžalovaný mu ho nechtěl vrátit. Došlo k menší potyčce, chvíli se hádali, obžalovaný na něj napřáhl s telefonem, jako že ho po něm hodí a poškozený mu mobil vytrhl z ruky a odstrčil ho. Začali se slovně hádat. Tento incident se stal poblíž večerky v ulici Černobýla. Kamarád poškozeného J. N. říkal, ať se na to vykašlou a že půjdou pryč. Bezprostředně poté zašli s kamarádem k Vietnamcovi do prodejny, že si koupí pivo, ale obžalovaný tam přišel a začal tam řvát a slovně poškozeného napadat, ten chtěl odejít z prodejny a vzápětí po otevření dveří dostal tři rány na spánek a oko na levé straně, udělal pár kroků vzad a obžalovaný se na něj zase vrhl. Poškozený obžalovaného chytl, strčili do regálu a Vietnamec je chtěl od sebe odtrhnout. Obžalovaný poškozenému podkopl nohy a hodil ho na dveře, které se o jeho záda rozbily. Pořezaný nebyl, protože měl pracovní bundu. V prodejně se rozbila skleněná výplň vstupních dveří a pár věcí popadlo z regálu. Regál se nerozbil. J. N. byl s poškozeným v té prodejně také a ten to vše viděl. Také tam byl Vietnamce syn, který se slovně do poškozeného obul a dostal od něj jednu ránu, protože se mu nelíbilo, že se tam poškodily dveře a regál. Kdyby poškozený nebyl napaden, tak by nedošlo k poškození dveří a regálu. Celé to skončilo tak, že po potyčce se rozdělili, J. N. obžalovaného vystrčil ven, ať vypadne, ten zašel za roh a seděl tam. Vietnamec je nechtěl pustit, protože říkal, že se musí zavolat policie, tak vzal poškozený telefon a policii zavolal. Policie se podívala na kamerové záznamy. Obžalovaný tam celou dobu seděl, byl pod vlivem drog. Když se celý incident i s policií vyřešil, tak všichni odešli. V tu chvíli měl poškozený pouze 2-3 piva, drogy vůbec. Hodina kolem 15:40 hodin odpovídá času, kdy se stal celý incident. Poškozený měl lehký otřes mozku a drobná zranění v obličeji. Měl i naražený palec na levé ruce. Snažil se stále chodit do práce, protože si nemůže dovolit být doma. Obžalovaného zná z dětství, byl to ještě normální kluk, ale pak se chytil ulice a drog, potkává jej skoro pořád po Žatci.

6. Z listinných důkazů bylo ke skutku 1. z kamerového záznamu pořízeného v prodejně potravin Husova 1034 v Žatci na služební mobilní telefon PČR zjištěno, že na záznamu je patrný pohyb dvou osob, ztotožněných jako poškozený V. M. a J. N. po prodejně. Později je patrné, že někdo třetí zvedne u vstupních dveří dvakrát ruku, načež poškozený začne rychleji pokračovat ke vstupním dveřím, které se začnou zavírat. Následně je patrné, jak se vstupní dveře do prodejny prudce otevřou a do prodejny je vtačen poškozený, který je opakovaně uhozen pěstí do oblasti hlavy od obžalovaného. Následně se obžalovaný a poškozený V. M. vzájemně fyzicky napadají, čemuž přihlíží obsluha prodejny a pan J. N. po chvíli se obsluha snaží od sebe obžalovaného s poškozeným odtrhnout, kdy do tohoto se přidá i J. N. který zvedne láhev od piva, kterou drží v ruce nad hlavou a dále není vidět, co s lahví učiní, neboť další incident se odehrává mimo záběr kamery. Následně je patrné, jak je poškozený opět natlačen vstupními dveřmi do prodejny, kdy do incidentu se přidává i J. N. a obsluha prodejny, která se snaží incident ukončit. Poté si poškozený ze země sebere batoh a s N. pokračuje do zadní části prodejny, obsluha se vrací do prostoru kasy. Z protokolu o zadržení obžalovaného bylo zjištěno, že tento byl ihned po incidentu zadržen Policií ČR. Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací bylo zjištěno, že vnitřní výplň vstupních dveří byla z pátky vysklená a na vnější výplni byla prasklina, před pultem s kasou se na zemi nacházelo zboží z regálů, střepy skleněné

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

23/2025

výplně se nacházely na zemi před dveřmi uvnitř obchodu a na zemi u střepe se nacházely kapky červené tekutiny. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného s fotodokumentací bylo zjištěno, že na rukou měl červené kapky a lehce odřené klouby, nad levým okem měl šrám, na kterém byla červená tekutina, měl lehce oteklý nos a na pravé tváři zarudlé oteklé místo. Z protokolu o prohlídce těla J. N. s fotodokumentací bylo zjištěno, že tento měl na prstech levé ruky červenou tekutinu, žádné viditelné zranění nebylo vidět. Z protokolu o prohlídce těla poškozeného s fotodokumentací soud zjistil, že na levém spánku měl oteklinu a na prstech levé ruky červenou tekutinu. Ze záznamů o dechových zkouškách ze dne 6. 3. 2025 bylo zjištěno, že obžalovanému bylo v čase 15:30 naměřeno 1,03 promile alkoholu v dechu, poškozenému 1,29 promile alkoholu v dechu a J. N. 2,32 promile alkoholu v dechu. Z odborného vyjádření ke škodě způsobené na dvojitě skleněné výplni plastových vstupních dveří do prodejny potravin byla zjištěna hodnota těchto dveří, která byla vyčíslena na částku 3 665 Kč. Z lékařské zprávy Nemocnice Žatec bylo zjištěno, že dne 8. 3. 2025 byl na chirurgickém oddělení ošetřen poškozený, kdy mu byl zafixován bolestivý palec na levé ruce s otokem, doporučen klidový režim s dostatkem tekutin a chlazením bolavých míst s kontrolou do 3 dnů o lékaře poškozeného.

7. V případě skutku 2. bylo z protokolu o zadržení obžalovaného zjištěno, že tento byl dne 31. 3. 2025 v 6:15 zadržen Policií ČR poté, co v čase kolem 5:50 přelezl plot vedoucí do zadní venkovní části areálu Tesco v Žatci, kde se pokusil odcizit plastové přepravky, u čehož byl spatřen obsluhou prodejny a ta jej následně zadržela. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že venkovní sklad OD Tesco je oplocen plotem o výšce 2,5 m, nad kterým se nachází tři řady ostnatého drátu. V době ohledání nebylo oplocení poškozené. Z vnější strany oplocení se nacházel žlutý plastový kontejner na posypový materiál a na něm druhý žlutý plastový kontejner na tříděný odpad. Ve vzdálenosti 5 m od zadní strany oplocení ležela nepoškozená plastová přepravka na pивní láhve s nápisem Braník. Uvnitř oploceného areálu se u levého rohu nacházely dvě nepoškozené zelené přepravky na pивní láhve a nápisem Braník. Ze záznamu o zásahu společnosti Tesco bylo zjištěno, že dne 31. 3. 2025 v čase od 5:30 do 5:40 hodin byla osoba zastižena na rampě obchodu při odcizení 3 ks přepravek na pivo, kdy jejich krádež byla přerušena a škoda vyčíslena na 300 Kč.
8. Soud po provedené dokazování dospěl k závěru, že bylo provedeno v rozsahu předpokládaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a hodnotil-li takto provedené důkazy samostatně i v jejich vzájemné souvislosti dle zásad § 2 odst. 6 trestního řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána. Ohledně skutku 1. soud za stěžejní důkaz považuje zejména zajištěný kamerový záznam z prodejny potravin, kde k napadení došlo. Z kamerového záznamu je naprosto zřejmé, že obžalovaný vtlačil poškozeného dovnitř prodejny a napadl ho několika údery pěstí do oblasti hlavy. Byť na kamerovém záznamu není vidět část incidentu, kdy obžalovaný hodil poškozeného na vstupní dveře do prodejny, v důsledku čehož došlo k rozbití jejich skleněné výplně, neboť tato se odehrála mimo zorné pole kamery, tuto poměrně detailně popsal ve své výpovědi poškozený V. M. Tento jasně uvedl, že po předchozí rozepři s obžalovaným na ulici odešli s J. N. do vietnamské prodejny potravin, kam obžalovaný přišel a začal poškozeného slovně napadat, tento chtěl z prodejny odejít, avšak po otevření dveří dostal od obžalovaného rány na spánek a oko na levé straně hlavy, poté mu obžalovaný podkopl nohy a hodil ho na vstupní dveře, které se o jeho záda rozbily. Poškozený incident popisuje v podstatě tak, jak je z části zachycen i na kamerovém záznamu, tudíž o věrohodnosti jeho výpovědi soud nemá důvod pochybovat. Situaci pak dokresluje rovněž protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, z nějž je patrné, že vnitřní výplň vstupních dveří byla z půlky vysklená a protokoly o prohlídkách těl zúčastněných,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

23/2025

zejména pak poškozeného, který měl oteklý levý spánek. Celému napadení přihlíželi ještě další osoby – J. N. a obsluha prodejny a obžalovaný jej současně spáchal v prodejně potravin, tedy veřejně a na místě veřejnosti přístupném. Obžalovaný tak tímto svým jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem tímto zákonem chráněný. Závěrem je třeba podotknout, že soud se ztotožnil s návrhem státního zástupce ohledně změny popisu části skutku týkající se okolností, za nichž došlo k rozbití skleněné výplně vstupních dveří do prodejny, kdy z výpovědi poškozeného V. M. v dnešním hlavní líčení vyšlo najevo, že k rozbití došlo tak, že jej obžalovaný při potyčce na tyto dveře hodil a ty se rozbily o jeho záda.

9. Co se týče skutku pod bodem 2., i zde má soud za to, že vina obžalovaného byla prokázána. Z čtené výpovědi obžalovaného ke skutku 2. je zřejmé, že se ke své trestné činnosti doznal, když přesně popsal, jak se do oploceného areálu společnosti Tesco dostal, následně přehodil přes plot 3 pivní přepravy, než byl přistižen zaměstnankyní společnosti Tesco, kdy tyto přepravy chtěl následně směnít za jídlo nebo prodat. Jeho doznání je v souladu s dalšími ve věci zajištěnými důkazy, zejména záznamem o zásahu zaměstnankyně společnosti Tesco a protokolem o ohledání místa činu, který je v souladu s verzí obžalovaného o tom, jak do oploceného areálu vnikl a pokusil se odcizit pivní přepravy. Zároveň je zřejmé, že byť jednání obžalovaného spočívající v přehazování pivních přepravek přes oplocení bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a obžalovaný se tohoto dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, trestný čin dokonán nebyl, neboť obžalovaný byl v jednání přerušen zaměstnankyní společnosti Tesco, která jej při činu přistihla. Obžalovaný tak tímto svým jednáním již začal naplňovat po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, avšak k jeho dokonání nedošlo, a proto bylo jeho jednání kvalifikováno jako pokus trestného činu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit zájem tímto zákonem chráněný.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 38 a následujících trestního zákoníku. U obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost krom doznání ke skutku 2. Obžalovanému přitěžuje spáchání více skutků a více trestných činů a také to, že již v minulosti byl pro trestný čin odsouzen. V opisu z rejstříku přestupků má celkem čtrnáct záznamů, kdy se ve většině případů jednalo o přestupky proti majetku spočívající v krádežích a o přestupky proti veřejnému pořádku, v jednom případě ale rovněž o přestupek proti občanskému soužití spočívající v tom, že jinému ublížil na zdraví. Dle opisu rejstříku trestů byl 1x soudně trestán, a to poměrně nedávno, kdy byl rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 3. 6. 2024, sp. zn. 2 T 55/2024, odsouzen pro zločin pohlavního zneužití a přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy k trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 3 roků s dohledem a bylo mu uloženo přiměřené omezení zdržet se užívání návykových látek včetně alkoholu a na výzvu probačního úředníka se podrobit testování na přítomnost těchto látek v těle a dále přiměřené povinnosti podrobit se léčbě závislosti na návykových látkách. Nyní projednávaného trestného jednání se tak obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, a tedy rozhodně neprokazuje, že by byl schopen dlouhodobě vést řádný život bez přímého působení represivním trestem odnětí svobody, pouhá hrozba výkonem trestu odnětí svobody u obžalovaného nepostačuje. Je zřejmé, že ač má obžalovaný soudem za předchozí velmi závažnou trestnou činnost uloženo omezení ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová.

vztahu k návykovým látkám, vč. alkoholu, tomuto dále holduje a pod jeho vlivem páchá další trestnou činnost. Stejně tak ze zprávy probační a mediační služby k výkonu dohledu z předchozího odsouzení vyplynula problematická osobnost obžalovaného. Tento docházku u PMS vesměs plnil, v rámci uloženého přiměřeného omezení zdržet se užívání návykových látek včetně alkoholu a na výzvu probačního úředníka se podrobit testování na přítomnost těchto látek v těle byl odsouzený celkem 3x testován, vždy s negativním výsledkem. Jeho postoj k uloženým sankcím je však záporný, zejména k uložené přiměřené povinnosti podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, neboť léčení nechce absolvovat, s organizacemi spolupráci nenavázal, léčení dosud nezačal. V rámci dohledu je rovněž spolupracováno s babičkou obžalovaného, u které se zdržoval, avšak tato dne 12. 3. 2025 PMS sdělila, že obžalovaný se po konfliktu, kdy se s někým popral, již u ní nezdržuje, z bydliště odešel dne 6. 3. 2025, s rodinou přerušil kontakt, nejspíše se nyní zdržuje v Azylovém domě Českého červeného kříže v Žatci. Spolupráce s obžalovaným je vzhledem k jeho postoji k uloženým sankcím problematická, odsouzený bývá v průběhu jednání vznětlivý, má sníženou schopnost udržet pozornost, hůře chápe souvislosti, nepřeje si ve svém životě nic měnit, aktuální životní situace mu vyhovuje. V neposlední řadě soud přihlédl rovněž k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, kdy se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavil. Všechna tato zjištění vedou soud k závěru, že i přes omezení uvedená v § 55 odst. 2 trestního zákoníku není možné s ohledem na osobu obžalovaného, která opakovaně ukládání podmíněně odloženého trestu odnětí svobody vylučuje, uložit mu jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť uložení jiného trestu by u obžalovaného nemohlo vést k nápravě. Obžalovanému nelze uložit ani jiný alternativní trest, např. obecně prospěšných prací, neboť pro jeho uložení neexistuje potřebný podklad, ba naopak z vyjádření Probační a mediační služby je zřejmá problematičnost spolupráce. S ohledem na nezodpovědný přístup obžalovaného k vlastnímu způsobu života se soud domnívá, že účelu trestu, kterým je jeho náprava, lze daleko lépe dosáhnout včasným uložením již nepodmíněného trestu, když důrazné varování již dostal v průběhu předchozího trestního stíhání. Trest byl obžalovanému ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je odsuzován celkem za dva trestné činy, a to podle ustanovení vztahujícího se na trestný čin nejprávní trestný, tedy podle ustanovení § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kdy soud vycházející z trestní sazby, která činí až 2 roky, uložil tomuto trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, tedy ještě v dolní polovině sazby, který považuje za adekvátní. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, a to v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Takto uloženým trestem, ať již jde o jeho druh či délku, je obžalovanému dáno jasně najevo, že podobná jeho protiprávní jednání v podobě krádeží či napadání jiných osob, nebudou tolerována a budou činně opatření k zamezení důsledků jeho protiprávních jednání na další spoluobčany.

11. Poškozený D. [REDAKCE] N. [REDAKCE] se řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 6 000 Kč. Dle odborného vyjádření byla poškozenému způsobena škoda vysklením vstupních dveří ve výši 3 665 Kč. Soud uznal nárok poškozeného za zcela oprávněný co do důvodu, avšak ohledně jeho výše je tato prokázána pouze v částce 3 665 Kč tak, jak byla vyčíslena hodnota vstupních dveří odborným vyjádřením. Soud tak proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému částku ve výši 3 665 Kč a se zbytkem nároku jej dle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

23/2025

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, vyjma případu, že rozsudek není v souladu s prohlášením viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 21. května 2025

Mgr. Hana Bachová v. r.
samosoudkyně